

Liturgický program od 21. marca 2011 – do 27. marca 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 21.3.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + pan.	+ ALžbeta + Ján, Ján rod. Mandičáková
Utorok 22.3.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + pan. <i>moleben</i>	+ Ladislav, Ján, Anna a ostatní z rod. Pehaničovej
Streda 23.3.	Vyšné Remety 17.00 - liturgia vopred <i>posvätených darov</i>	+ Michal Geľatič
Štvrtok 24.3.	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia + pan. <i>moleben</i>	+ Štefan
Piatok 25.3.	Zvestovanie Presvätej Bohorodičky <i>/Prikázaný sviatok, vol'nica/</i> Vyšná Rybnica 16.45 -sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.00 –sv. liturgia+ myrovanie	* za veriacich z farnosti * Bohuznámy
Sobota 26.3.	3. zádušná sobota Vyšná Rybnica 8.30 -sv. liturgia + panychída Vyšné Remety 16.00 -sv. liturgia + panychída	+ za zosnulých + za zosnulých
Nedeľa 27.3.	3. pôstna nedeľa - krížupoklonná <i>/Mesačná zbierka na chrám/</i> Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Ján s rod.

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 12.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Čo je pokušenie?

Každý z nás má s tým skúsenosť. Myslím si, že nie je potrebné písať definíciu, čo je pokušenie. Pravdou je, že vždy budem aj ja aj ty pokúšaný zlým, a zvlášť v čase, keď sa najviac snažíš nestratiť kontakt s Bohom. Ježiš Kristus zažil všetky pokušenia, ale nezhršil. (Hebr 4, 15. 2, 18)

Preto sa pokušenia nemusíme zľaknúť ani my. Pokušenie nie je hriech. Nie je hriech, ak sa objaví v mysli, hriechom sa stane ak sa začnem ním zaoberať. Preto nie je dôvod na strach, ale **odmietni** každé pokušenie a si slobodný. Dávajme pozor na tzv. ospravedlňovanie sa, pretože výhovorka typu: „nemôžem za to, to pokušenie bolo silnejšie ako ja“ ...neobstojí. Pred Bohom sa takto obhajovala aj Eva: „*had ma naviedol, i jedla som*“

Každý z nás je zodpovedný sám za seba a za to, ako sa sám rozhodneš. Aj obdobie Veľkého pôstu záleží iba na tebe, ako ho prežiješ. Či dovoľíš, aby ťa začal formovať a vychovávať Boh cez svoje slovo, ktoré má moc. Alebo sa to budeš pokúšať robiť sám – a to sa nedá, pretože aj ja aj ty si slabý víťaziť nad odmietnutím pokušenia od satana. A ak ťa začnú každodenné pokušenia ovládať – môžu ťa zničiť, lebo každé pokušenie je výzvou žiť nezávisle na Bohu. Apoštol Jakub (Jak 1, 14 -15) píše, že každý kto je v pokušení, je zvädzaný vlastnou žiadostivosťou, ktorá ak je jej vyhovené počne a porodí **hriech**.

Diabol zvedol Evu v troch oblastiach: videla strom s plodmi dobrými na jedenie

(telo), lákavý pre oči (oči), sľubujúci všemohúcnosť (pýcha). Podobne diabol pokúšal aj Krista na púšti: nech premení kamene na chlieb (jedlo – telo), nech sa vrhne z chrámu, aby ukázal kto je (pýcha), nech si vezme nádheru pokladov a kráľovstiev sveta (oči – pýcha).

A ako pokúša diabol teba???

Žiadostivosť tela: telesná túžba môže byť tvojím sluhom, ale aj Pánom. Som ovládaný telom: hladom, spánkom, sexom, zábavou...Všetko sú to dobré veci, ale nesmú byť cieľom samým o sebe. Nesmiem ich posúvať za hranice Božej vôle. Keď odolávam tomuto pokušeniu, vyhlasujem svoju závislosť na Bohu.

Žiadostivosť očí: znamená nechať sa ovládať láskou ku krásnym veciam, túžbou po krásnych veciach. Záluba v kráse nie je zlá, ale vášeň vlastníť a hromadiť krásu ma môže zničiť, lebo má nenápadne odvádza od Božieho slova a naštrbí to tvoju dôveru v Boha.

Pýcha: je úzko spojená s ctižiadosťou. Samá o sebe je dobrá, pretože Boh do nás vštípil túžbu vyniknúť, aby sme smerovali ďalej a dosiahli viac – večný život. Ale keď nám začne panovať, môže tyransky ovládať všetky tvoje životné názory a snahy. Dokonca môžeš sa ospravedlňovať tým, že chcem vynikať pre Krista, ale vlastne chcem dokázať niečo sebe i druhým. Pýcha nás odvádza od uctievania Boha a chce zničiť našu poslušnosť voči nemu tým, že nám ponúka vziať život do svojich rúk.

Drahí brat a sestra, pokušeniu sa nikdy nevystavuj, ale odmietni ho, utekaj pred ním. Keď však pocítiš vo svojom živote, že si podľahol, vtedy hneď použi tú istú zbraň proti diablu, akú použil Ježiš Kristus „meč Ducha, ktorým je *Božie slovo*“.

STATOČNOSŤ

Boli sme na farskom úrade, keď sme zrazu pocítili, že sa chveje zem. U nás v Mexiku nás naučili, že ak je to možné, máme vyjsť von, a to bola naša reakcia. Keď otrasy prestali, vrátili sme sa k svojim činnostiam, komentujúc to, čo sa stalo. Esterka nie. Dostala neurotický záchvat a neprestajne plakala, zatiaľ čo jej mama sa ju snažila uklidniť. Esterka bola mladá katechétka, ktorá študovala vychovávateľstvo. Jej mama nám vysvetlila, že prežila zemetrasenie v roku 1985 a bola to pre ňu neprekonateľná trauma. Prešiel čas a jedného dňa k nám prišla čerstvá učiteľka Esterka, plná hrdosti, a povedala mi, čo sa jej stalo, ako bola s deťmi v škole a zem sa začala triasť. Bolo potrebné opustiť triedu. Trauma ju naplnila strachom, ale zo zodpovednosti, ktorú cítila za deti, prekonala svoj strach, zoradila deti a vyviedla ich von na bezpečné miesto. Keď osamela, pustila sa do plaču. To je statočnosť!

Čo je to?

Keď som žiadal príklady statočnosti, aby som jeden mohol vybrať, jedno dievča mi povedalo: „Všetky mamy sú obdivuhodne statočné, napíšte, že všetky majú veľkú silu“, a to je pravda. Zodpovednosť a predovšetkým láska dávajú silu na prekonanie prekážok. Statočnosť je pevnosť a vytrvalosť v hľadaní dobra v ťažkých situáciách a je to veľmi dôležitá hodnota, ktorá podporuje ostatné hodnoty. Pre katolíkov je to jedna z čností zvaných kardinálnymi, hlavnými, a jeden zo siedmich darov Svätého Ducha.

Statočnosť v každodennom živote

Bolesť môže byť taká silná, že nás zdrví a zničí, dokonca nás núti vzdať sa samotného života. Tí, kto sa poddávajú bolesti, upadajú do beznádeje a sú

porazení. Už sa s nimi nedá počítať, unikli zo života, stávajú sa príťažou pre tých, ktorí ich milujú. Naopak, tí, ktorí prekonajú protivenstvo, sú plní sily a dokážu prebudovať, obnoviť, utešiť i byť utešení. Líšia sa jedni od druhých? Sú jedni z nich supermani a druhí úbohí smrteľníci, ktorým chýba pevnosť a odvaha? V žiadnom prípade. Medzi nami niet supermanov, všetci sme rovnakí, ale nepochybne niektorí majú mravnú silu a iným chýba.

Odkiaľ pochádza statočnosť?

My kresťania hovoríme, že každé dobro pochádza od Boha, ale aj keď to povieme len ľudsky, táto hodnota pochádza z veľkej lásky k životu a z istoty, že v ňom máme svoje miesto. Tí, ktorí milujú a sú milovaní, ktorí sa cítia potrební, ktorí poznajú svoju hodnotu a milujú seba správnym spôsobom, budú vedieť získať silu zo svojich slabostí a pokračovať v boji aj napriek prekážkam. Egoisti, tí, čo sa izolujú, ktorí nikoho nemilujú, ktorí sa starajú len o svoj prospech, necítia potrebu bojovať, odporovať, zvíťaziť. Pre nich je jednoduchšie vzdať sa.

Najťažšie skúšky

Vojna, hlad, terorizmus i kataklizmy skúšajú mravnú silu ľudstva. Im všetkým sa vystavuje nielen jednotlivý človek, ale celá spoločnosť. Z popola povstáva človek spevnený ohňom bolesti. Smrť drahej osoby, choroba vlastná alebo našich milovaných, nezamestnanosť, bieda, väzenie, násilie, závislosti, tieto všetky sú skúškami, s ktorými sa stretávame každý deň a z ktorých musíme vyjsť posilnení napriek zraneniam. Byť statočný neznamená byť necitlivý voči bolesti, ale dokázať napredovať napriek nej.

Znovuvybudovať život nie je ľahké, nedá sa to bez pomoci ostatných. Nie je nedostatkom sily vedieť požiadať a prijať túto pomoc, aby mohli byť uzdravené rany telesné i duševné.

Aby si bol statočný...

- Buď silný Božou silou.
- Nezarmucuj sa ako tí, ktorí nemajú nádej.
- Poznaj svoje slabosti.
- Dôveruj si.
- Cíť sa istý, že miluješ.
- Buď si vedomý svojich príbuzenských zväzkov.
- Si potrebný pre tých, ktorí ťa milujú a od teba závisia; oni s tebou počítajú.
- Napriek všetkému... život je krásny!

